

De beste boeken van 2012

2012 was een prachtig boekenjaar. Wat vonden de recensenten van *Het Parool* de mooiste of beste boeken?

Joukje Akveld

Van eigen bodem verschenen in 2012 drie opzienbarende boeken voor kinderen vanaf een jaar of elf. Theatermaker en scenarioschrijver **Marcel Roijaards** debuteerde met de puntgave jeugdroman **Rebel met vleugels – het verhaal van Icarus** (Querido). Aan het woord is een vriendenclubje van Icarus dat alles van dichtbij meemaakte: Icarus' vrolijk-tegendraadse kinderjaren, zijn grote liefde voor Ariadne en zijn strijd met de Minotaurus in het labirint. Verteld in vijf bedrijven in smeulige, aardse taal klutst Roijaards verschillende Griekse mythen door elkaar en ontpopt hij zich tot een waardig opvolger van klassiekerbewaterker Imme Dros. Een boek

over onstuitbare levensdrift over de grenzen van de dood heen.

De jonge **Gideon Samson** is in korte tijd uitgegroeid tot één van de beste schrijvers van zijn generatie. Met **Zwarte zwaan** (Leopold), een duister verhaal over een formidabel rotkind, overtreft hij zichzelf als verteller van eigenzinnige verhalen. Drie kinderen vertellen in korte, laconieke zinnen elk hun eigen versie van een uit de hand gelopen grap: in de ik-, de hij- en de jij-vorm. Rotmeisje Rifka wil haar eigen begrafenis meemaken. Kan niet, zegt beste vriendin Duveke, maar Rikja denkt van wel. Samson heeft de informatie geraffineerd gedoseerd, waardoor *Zwarte zwaan* een thrillerachtige allure heeft. Het ontluutsende einde laat de lezer in verwarring achter.

Luchtiger gaat het eraan toe in **Liefde, liefde en nog eens liefde** (Lemniscaat) van **Mariken Jongmans**, waarin de vijf-

tienjarige Kiek en haar vriendin een weddenschap aangaan over of ze het komende jaar ontmaagd worden. Kiek heeft wel iemand op het oog, maar de praktijk blijkt weerbarstiger. Jongman grossiert in melige puberhumor, maar ontstijgt het meidenboekengere door dat haar personages zo waarachtig zijn en ze laat zien dat er meer speelt in een tienerleven dan seks. Bovendien komt Jongman met een wending die alle zoete romantiek subiet van tafel veegt. Pijnlijk voor Kiek, pijnlijk grappig voor de lezer.